

ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІЙШОГО МИТРОПОЛИТА КИЇВСЬКОГО І ВСІЄЇ УКРАЇНИ ЕПІФАНІЯ ДО ДНЯ МОЛИТВИ ЗА ДОВКІЛЛЯ

Улюблені у Христі брати і сестри!

Уже вдруге Православна Церква України офіційно долучається до загальноправославного Дня молитви за довкілля й благословляє своїх вірних упродовж двох тижнів, починаючи з першої неділі вересня, зосередити свої молитовні, просвітницькі та благодійні зусилля на розв'язанні проблем, пов'язаних з екологією. Але наша увага до світу природи і захисту довкілля не може бути обмежена тільки цими днями. Ми маємо подивитися під «екологічним» кутом зору на все наше життя, прагнути зробити «екологічно чистими» наші звички і на основі Слова Божого й духовної мудрості Церкви переосмислити екологічну культуру життя, виробництва і споживання.

Церква вірує та сповідує, що і неозорий всесвіт, і наша планета, все, що їх наповнює, є Божим творінням, піклування про яке покладене на людство.

Ще в райському Едемі Бог заповів Адамові господарювати на землі й піклуватися про всіх живих істот (Бут. 1: 26–28). Однак цю заповідь людство виконує несумлінно. На жаль, панування людини над природою, спотворене гріхом і підсилене розвитком технологій, споживацьке ставлення до неї привело нашу планету на межу екологічної катастрофи, вже знищило значну частину флори та фауни та поставило перед людством питання виживання.

Церква з розумінням ставиться до розвитку науки, технологій чи економіки, але вона закликає до етичного погляду на них, до світоглядної переміни розуму людства. Насамперед світоглядні зміни і, як результат, зміни культури в усіх сферах життя та розвиток технологій зцілення замість технологій знищення відповідають поставленому Богом перед людством завданням щодо творіння.

Упродовж року Церква дякує Богові за життя, просить благословення для тих, хто працює, освячує плоди цієї праці і все необхідне для життя.

Відчуваючи потребу Божого благословення, ми встановлюємо різдвяну ялинку, освячуємо воду на Богоявлення, тримаємо в руках гілочку верби на Вербну неділю, прикрашаємо оселю зелен-

ню й квітами на Зелені свята, приносимо з подякою на освячення плоди ланів і садів – зілля, мед, яблука, виноград чи пшеницю. І, діючи за цим благословенням, ми маємо постійно турбуватися про наші ліси й сади, озера та річки, поля і квітники.

Дбайливе господарювання і турбота про навколишнє середовище є чесною та доброю справою, а зловживання щодо Божого творіння, його нищівна експлуатація і забруднення є, безперечно, гріхом проти Творця.

Невипадково Господь наш Ісус Христос, коли говорив про пекло, використовував образ смердючого сміттєзвалища (геєни вогняної) на околиці Єрусалима. Уже майже десятина території нашої країни та її родючої землі перетворена на «геєну вогняну» сміттєзвалищ. На сміттєзвалища перетворюються околиці наших міст і селищ, узбіччя доріг та залізничних колій. І тут недостатньо правильних законів, має змінитися мислення. Потреба в чистоті, красі і гармонії має змінити й нашу поведінку. Зокрема, прибирання, сортування і переробка сміття даватимуть ефект не завдяки формальним рішенням, а тоді, коли це стане для кожного моральним вибором і благословенною доброю справою.

Біблія через пророка Ісаю, наголошуючи на нашій відповідальності, порівнює нашу землю з виноградником. Творець, заснувавши виноградник, «насадив у ньому добірні виноградні лози і ... очікував, що він принесе добрі грона» (Іс. 5: 2). На жаль, може статися так, що Він питає: «Чому, коли Я очікував, що він принесе добрі грона, він приніс дикі ягоди?» Ми можемо почути сувору відповідь: «Відніму в нього огорожу, і буде він спустошеним» (Іс. 5: 4–5). Але маємо і добру надію – у світу є можливість стати таким, коли «барс буде лежати разом з козеням; і теля, і молодий лев, і віл будуть разом, й мале дитя буде водити їх» (Іс. 11: 6). Ця метафора підкреслює, що ми маємо можливість на зміну нашого життя тоді, коли будемо ставитися відповідально й милосердно до всього живого. І земля може стати «оновленою землею», з «місцями плодючими і водою спокійною» (Пс. 22: 2), на якій житимуть ті, «у кого невинні руки і чисте серце, хто не марнував на суєту душу свою» (Пс. 23: 4).

І нехай нам допоможе у цьому Господь, Який створив «і небо, і землю, і море, і все, що в них» (Діян. 4: 24)!

**Епіфаній,
Митрополит Київський і всієї України,
Предстоятель Православної Церкви України**

6 вересня 2020 року від Різдва Христового